

מה פסק
הכלא?

נקודות של אור

דיבורים מאירים טזכיננו לטימוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א במטח טבוע פרטת חוקת (וטכ"ק פרטת קורח) תטיפ"א

איפה מתדלקים את הדיכאון? ❖

אמר ר' אשר: מה יותר קל, להיות שמח או להיות עצוב?

ברור שביומיום, כשהכול הולך לנו לפי התוכנית או מאושרים, מלאים בשמחה ובנחת.

המלחמה בין העצב לשמחה מתחילה כאשר התוכניות משתבשות...

כאשר אני נפגע ממשהו או ממשוהו, הנפש שלי דורשת מקום מוגן! ויש שני דברים שיכולים להביא לי את ההגנה הזו: שמחה וקשר בורא - או עצב, דיכאון והתכנסות פנימית ומיואשת.

מה קל יותר באותם רגעים? להיכנס לעצבות או לדיכאון זה הכי קל. זה זמין ומושך הרבה יותר. בשביל לשמוח צריך לעבוד ולהילחם עם הנפש.

אז הדיכאון הוא הכי קל, לכאורה.

זהו, שלא.

כי אמנם העצב והפגיעות הם הכי זמינים, אבל מהרגע שבחרנו שזו תהיה ההגנה שלנו - אנו צריכים 'לתדלק' את התחושה הזו בכל רגע מחדש. כל דבר שקורה עמנו אנחנו מגייסים לטובת העצב, ולפעמים אנו צריכים לחפש בנרות סיבות להיות עצובים...

הבוחר בעצבות מגייס את כל החיים להגביר את תחושת מסכנותו. גם בזה הוא 'דפוק'. גם ההוא לא מתייחס אליו. גם בילדות הוא סבל. גם הפרנסה כבר לא משהו... הוא נכנס למעגל אימים והוא חש דחף בלתי מוסבר לתדלק אותו שוב ושוב...

אבל אם בחרנו בשמחה, אם בחרנו להאמין שהשיבושים והפגיעות הם בסך הכול שיח שהבורא מנהל איתנו - שום דבר בעולם כבר לא מפריע לנו באותם רגעים. האושר מציף אותנו ואיננו צריכים להוכיח כל העת את צדקת דרכינו...

יוצא אם כך, שהבחירה בעצב היא אמנם קלה ברגעים הראשונים - אבל קשה כל כך להתמודד איתה בהמשך!

ואילו השמחה, אכן צריך להילחם עבורה ולהתאמץ להשיג אותה - אבל ברגע שהתובנה מציפה אותנו - שום דבר בעולם לא ייקח לנו אותה!

(רבי פנחס מקוריץ אמר: האמת עומדת בזכות עצמה - ואילו השקר זקוק לעוד מאה שקרים בשביל להחזיק מעמד...)

לא לברוח אל המזרח... ❧

ר' אשר אמר: אין דבר כזה 'אני עייף' - יש רק 'אני עצלן'...

כשהאדם מתחמק מפעולה מסויימת בגלל עייפותו, עליו לבדוק היטב עם עצמו את מקור ההתחמקות - והאמת הבלתי נעימה תתגלה מול עיניו:

הוא פשוט מתעצל...

אמר הרבי: ברור שמותר ללכת לישון...

רק מה? אל תלך לישון מתוך בריחה! אם אתה בורח למיטה מתוך רצון להתחמק מהתמודדות, אתה מביא על עצמך ניתוק, ומבזבז את האנרגיות שהשם הביא לך, נותן להם להתנדף ממך...

כאשר אתה הולך לנוח - עשה זאת מתוך רצון ומחשבה לאגור כוחות - בכדי להמשיך הלאה ולמלא את המשימות המוטלות עלי, מתוך אחריות אמיתית לשליחות שהשם שלח אותי אליו!

*

איך קוראים ליצור הָזָה, שְׁפוּסֵק עַל הַפּוֹל לְחוּמְרָא? ❧

סיפר הרבי: מעשה באלמנה אחת עֲנִיָּה, שהיתה מתאמצת וחוסכת פרוטה אחר פרוטה - כדי שתוכל לקנות עוף לכבוד שבת.

לפעמים היו מתעוררות שאלות בכשרות העוף, והאלמנה היתה רצה לרב כשהעוף בידיה, מגישה אותו לרב במתח ומצפה למוצא פיו.

'למזלה', היה רב העיר מהמחמירים הגדולים באותו הדור, ובהרבה מן המקרים היה הרב מטריף את העוף ומורה לה להשליך את העוף לפני הכלבים...

לאחר תקופה ארוכה שבה כמעט בכל שבוע היתה האלמנה מגיעה לבית הרב, הפסיקה באחת להופיע בחדרו. עברו שבועות וחודשים - והאלמנה אינה באה. הרב התפלא: האם היא מצאה לה רב חדש לשאול את שאלותיה, או אולי אין לה יותר שאלות? מוזר.

לאחר כמעט שנה, היא חזרה לבית הרב. עוף בידיה...

שאל אותה הרב: להיכן נעלמת? האם מצאת רב חדש שיפסוק לך על שאלותיך?

"אכן", השיבה האלמנה, "מצאתי 'רב' חדש. את הכלב הנאמן של שכניי..."

"מההה???" הרב נדהם מהתשובה, "הכלב, הוא היה הרב שלך?"

"כן! מה לא ברור?" האלמנה היתה בטוחה, "הרי אני יודעת שבשר טריפה שייך לכלב, כך כתוב בתורה - 'ובשר בשדה טריפה לא תאכלו, לכלב תשליכו אותו'..."

"אז במקום לרוץ בכל פעם לרב ולחכות במתח לתשובה, שבדרך כלל תהיה מחמירה, פשוט מצאתי 'פטנט': בכל פעם שיש לי שאלה על כשרות העוף אני מניחה אותו מול הכלב וממתינה בסבלנות. אם הכלב מתנפל על הקערה - סימן שהעוף אכן היה טרף ואסור לאכילה, ואם הכלב לא ייגע בצלחת - הרי זה סימן שהעוף הוא 'גלאט כשר'..."

"נו", שאל הרב בשעשוע, "אם מצאת לעצמך פתרון פשוט כל כך - מדוע אם כן חזרת אליי עכשיו?"

"אה, זה פשוט כי שמתי לב שהכלב הוא 'מחמיר' הרבה יותר גדול מהרב... אצל הרב יש פעמים שהעוף הוא כשר - ואילו הכלב לא 'התיר' לי אפילו פעם אחת את העוף..."

זה אכן סיפור נחמד, אבל יש בו אמת עצומה: יש אנשים שלא מסוגלים להביט על אף אחד במבט חיובי וכשר, כולם פסולים בעיניו (חוץ ממנו בעצמו, כמובן...), כולם טרפים, כולם לא ראויים...

מי שמרגיל את עצמו להסתכל במבט שלילי על העולם - אינו שונה בהרבה מאותו 'דב-בָּלָב'...

הפרי הארץ מלמד אותנו להתמקד בעצמנו, להתעסק עם ההתמודדויות האישיות שלנו - ואילו את הסביבה לדון לכף זכות, להסתכל במבט חיובי ומאיר...

גם אנשים שאנו יודעים עליהם שהם עשו מעשים שלא ייעשו - זה כי הבורא רוצה לעורר אותנו, הוא רוצה שנבין שגם אנחנו מסוגלים לעשות כך - אם לא שהוא היה שומר עלינו...

*

מה ה'קונץ' של העולם הזה?

בשביל מי הבורא ברא את העולם? בשביל הצדיקים והמושלמים או בשביל 'הפוחזים והריקים'?

צדיקים המתנהגים לפי הספר, והכול מתנהל אצלם על מי מנוחות - הם ממש כמו מלאכים! ומלאכים יש לבורא די והותר...

אז בשביל מה הבורא ברא את העולם? בשביל אלה שקשה להם, בשביל אלה שצריכים להילחם עם העצב הטבעי ועם מאורעות החיים המושכים אותם כלפי מטה - ובכל זאת הם נלחמים לא לאבד את הקשר שלהם עם השם! בשבילם ברא ה' את העולם!

בשבת הקודמת הרבי חידש ש'צדיקים' ו'פוחזים וריקים' אינם בהכרח שני מיני אנשים. ייתכן והם אותו אדם - רק בשני מצבי רוח...

לכולנו יש זמנים שהכול מתנהל בצורה זורמת וחלקה, בלי הפרעות. לכולנו יש גם זמנים של מאבק, זמנים שעלינו להילחם בהם כדי לא להתנתק וליפול לעצב ולהפקרות...

בשביל אילו זמנים ברא הבורא את העולם? בשביל זמני הרוגע והזרימה או בשביל זמני ה'פוחזים וריקים'?

כל ה'קונץ' של העולם הזה הוא שנלחמים להכיר אותו - אפילו שזה קשה...

*

על צדיקים, רשעים, ומוֹדְעוֹת

הבעל שם טוב הקדוש אמר: הבורא מעדיף רשע היודע שהוא רשע - מאשר צדיק היודע שהוא צדיק...

כי שניהם צריכים תיקון: הרשע על מעשיו והצדיק על גאוותו,

אבל הרשע לפחות מודע למצבו הגרוע, הוא יודע שהוא זקוק לתיקון - ואילו הגאוותן? הוא אינו מודע לכך שהוא צריך לתקן את הגאווה שלו! הוא בטוח שהוא כבר מושלם...

ואם אדם אינו יודע שהוא צריך תיקון - אין סיכוי שהוא יחפש אותו...

אומר הבעל שם הקדוש: היכן מצאנו את ההבדל בגישה של הבורא לשניהם?
כי על הרשע נאמר 'השוכן איתם בתוך טומאותם', הריבוננו של עולם נמצא יחד איתו,
ואילו על הגאווה נאמר 'אין אני והוא יכולין לדור במדור אחד'...

*

אז למה הפיקחים מדברים?

מה ההבדל בין פיקח לחכם?

פיקחים יש הרבה. אנשים מוכשרים היודעים לחדש חידושים ולהבריך סברות, להשיב תשובות שנונות ולהותיר את כולם פעורי פה מעוצמת החריפות...

הבית ישראל אמר: האנשים הללו מחדשים חידוש תורני כלשהו, ובמשך השבוע הקרוב כל מי שמתקרב אליו זוכה לשמוע את החידוש העצום... למה הוא טורח להגיד לכולם את החידושים שלו? כי בזה הגאווה שלו מתנפחת ומתעצמת. זה עושה לו טוב...

אומר הבית ישראל: אנחנו לא מחפשים אנשים 'פיקחים', אנחנו מחפשים חכמים...

מה זה 'חכם'? חכם זה אחד שמדבר דיבורים היוצאים מתוך המעברים שהוא עובר, חידושים שהוא חידש תוך כדי לחימה מול הרגשות והמידות המשתוללות בתוכו.

חכמה היא 'פח מה', כח של הכנעה. על ידי ההכנעה לרצון הבורא, וההבנה שהוא זה שמביא עליו את הקשיים מתוך מטרה מסויימת - הוא מתחיל לדבר דיבורי אמת, דיבורים של חיבור לנפש ולחבר. אלה דיבורים שאנחנו מחפשים לשמוע...

הבית ישראל השתמש בלשון הפסוק 'אשר ייצאו ממעיך' - אנחנו רוצים דיבורים שיוצאים מתוך המקום האמיתי והרגיש של האדם...

לדיבורים כאלה הרבה יותר קל להתחבר, מהם הרבה יותר קל להתחזק.

*

ברכת מזל טוב שלוחה בזאת קדם עטרת ראשינו הרועה הנאמן

כ"ק מרן אדונינו מורינו ורבינו שליט"א

לרגל שמחת נישואי נכדו החתן הרב משה נתן נטע שליט"א

בן בנו הרה"צ ר' יחיאל יהושע שליט"א

יהי רצון שיזכה רבינו שליט"א לראות דורות ישרים ומבורכים מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ויזכה תדיר להנחילנו דיבורי האמת והדעת, דיבורי החכמה.

*

יו"ל ע"י מערכת 'נקודות טל אור' ספינקא. ניתן לזכות להשתתף בהוצאות ההדפסה וזכויות ההתחזקות.

ניתן להשיג את העלון, וכן את הקונטרס 'מעט מן האור' (מהדורה שניה) בטלפון: 050-4171897, או בכתובת המייל:

a0504171897@gmail.com או בבית מדרשינו רחוב דונולו 11 בני-ברק. להארות וחיזוקים, והצטרפות לחיזוק

היומי' במייל, ניתן לפנות באופנים הנ"ל.